

Cea mai neghioabă manieră de a duce o bătălie

Miercuri, 21 februarie 2007

Gili Cârstea

O cititoare mă întreba recent de ce vorbim noi așa des despre Satana, deși Dumnezeu este mult mai puternic și mai demn de interesul nostru.

Așa cum cred că ați remarcat din titlul de pe prima pagină a sitului nostru, noi suntem interesați de Marea controversă din jurul caracterului lui Dumnezeu. Este un conflict între Hristos și Satana care zguduie universul, și care cheamă pe fiecare ființă creată să-și anunțe poziția de o parte sau alta a baricadei.

Din această perspectivă, două afirmații categorice se impun:

1. Diavolul nu are nicio putere. El se menține în funcția de stăpânitor al acestei planete doar datorită minciunilor sfruntate cu care și-a înconjurat existența. Dacă ar ieși din spatele cortinei de operațiuni secrete, el ar fi imediat contestat, demis, și chiar linșat de neamurile pe care le-a ținut în robie atâta timp.

2. Dacă el nu s-ar fi „așezat pe tronul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu,” și amăgind astfel neamurile să se închine lui, noi nici măcar nu ne-am obosi să amintim numele lui pe acest sit. Pasiunea noastră este Hristos și neprihănirea Sa, și nicidecum un amărât de păcătos, fie el chiar căpetenia îngerilor căzuți. Noi nu ne ocupăm cu atacuri la persoană, nici cu denigrarea caracterului cuiva.

Studiind cu atenție marea controversă, am constatat un lucru: Este imposibil să predici pe Hristos fără să predici împotriva lui Antihrist. Este imposibil să vorbești despre calitățile neprihănirii fără să condamni pericolele nelegiurii. Este imposibil să fii martor în procesul lui Dumnezeu fără să-l acuzi pe Satana.

Vă rog să urmăriți, chiar pasager, presa creștină a vremii noastre. Da, mă refer chiar și la presa adventistă, și în special la cea liberală, postmodernistă, emergentă. Veți observa cu uimire lipsa totală a oricărei mențiuni despre Satana. Pentru jurnaliștii noștri, diavolul a murit. Poate din considerente de corectitudine politică, diavolul și lucrările lui sunt premeditat evitate în media creștină, ca și când marea controversă a încetat.

În limbajul actual, presa este intitulată câinele de pază al democrației. Tot astfel, jurnaliștii creștini au rolul de a informa corect omenirea cu privire la realitățile spirituale, la conflictul care devine tot mai aprig dintre Hristos și Satana. De ce insistă ei să împlinească

profeția din Isaia: „Toți păzitorii lui sunt orbi, fără pricepere; toți sunt niște câini muți, care nu pot să latre; aiurează, stau tolăniți, și le place să doarmă” (Isaia 56:10)?

Dacă omenirea ar fi corect informată despre realitățile spirituale ale zilelor noastre, pe prima pagină a tuturor publicațiilor ar trona titluri amețitoare, precum: „Mama tuturor conspirațiilor,” sau „Guvernul mondial există, dar este compus din extraterestri,” sau „Înșelătoria veacurilor.” S-ar produce o comotie socială care ar spulbera această lume bolnavă. Dar jurnaliștii creștini sunt niște câini muți, care aiurează după cum cântă patronul. Iar patronul a avut grijă să pună presa în mâinile unei elite dedicate Planului, și căreia i-a făcut oferta irezistibilă cu care L-a ispitit pe Hristos odată, pe un munte înalt. În lipsa adevărului din media centrală, omenirea este intoxicată de galaxia de situri și reviste preocupate de teoria unei conspirații de cartier, în timp ce marea conspirație se desfășoară în umbră, peste capul tuturor.

Adevărul încredințat acestui popor despre solia îngerului al treilea pune o temelie corectă pentru înțelegerea mării conspirații, prin care omenirea, sub călăuzirea discretă a demonilor, lucrează pentru alungarea definitivă a lui Dumnezeu de pe pământ. În timp ce Hristos Mântuitorul, Restauratorul, Vindecătorul, este batjocorit tot mai mult, Hristosul ecumenic ce urmărește realizarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ obține adorare universală, deși în numele lui se fac ticăloșii cumplite.

Misiunea copiilor lui Dumnezeu este clar descrisă de Pavel în Efeseni: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Ef 6:12).

Ei bine, a te lupta „împotriva stăpânilor întunericului acestui veac” făcându-te că ei nu există și nu au niciun rol în treburile omenirii, este cea mai neghioabă manieră de a duce o bătălie. Iar a acoperi cu premeditare faptele diavolului, deși te socotești un slujitor al lui Dumnezeu, este un gest de înaltă trădare față de guvernarea divină.